

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2MCdo/9/2012
Identifikačné číslo spisu:	5108201778
Dátum vydania rozhodnutia:	28.11.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:5108201778.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu H., bývajúceho v G., proti žalovanej Žilinská teplárenská, a.s., so sídlom v Žiline, Košická 11, zastúpenej JUDr. Pavlom Malichom, advokátom v Bratislave, Advokátska kancelária JUDr. Pavol Malich, Dunajská 25, o určenie neplatnosti výpovede a náhrady mzdy, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky, proti rozsudku Okresného súdu Žilina z 25. januára 2011, č.k. 14 C 10/2008-257 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 21. júna 2011 sp. zn. 5 Co 118/2011, takto

rozhodol:

Mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Žilina rozsudkom z 25. januára 2011, č.k. 14 C 10/2008-257, návrh žalobcu zamietol a náhradu trov konania žalovanej nepriznal. Súd prvého stupňa v odôvodnení uviedol, že posúdením všetkých skutočností, ktoré počas konania vyšli najavo dospel k názoru, že žaloba nebola žalobcom podaná dôvodne. Zo strany žalovanej ako zamestnávateľa došlo k platnému ukončeniu pracovného pomeru so žalobcom výpoveďou z 8. augusta 2007. Podľa názoru súdu prvého stupňa boli splnené všetky formálne aj materiálne podmienky platnosti výpovede, teda výpoveď bola daná v písomnej forme, bol nezameniteľne konkretizovaný výpovedný dôvod, vzhľadom na skutočnosť, že žalobca je osobou so zdravotným postihnutím, bol daný vopred súhlas podľa § 66 zákona č. 311/2001 Z.z. (Zákonníka práce), výpoveď bola prerokovaná odborovou organizáciou a žalovaná ako zamestnávateľ nemala možnosť žalobcu naďalej zamestnávať a to ani po predchádzajúcej príprave. O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Žiline na odvolanie žalobcu rozsudkom z 21. júna 2011 sp. zn. 5 Co 118/2011 rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil a náhradu trov odvolacieho konania žalovanej nepriznal. Odvolací súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že sa plne stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. Odvolací súd p o preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj prislúchajúceho spisového materiálu dospel k záveru, že okresný súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 132 a nasl. O.s.p. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku ďalej uviedol, že súd prvého stupňa správne skúmal, či sú splnené formálne a materiálne podmienky platnosti výpovede, či bol daný súhlas v súlade s

ustanovením § 66 Zákonníka práce, keďže žalobca je osobou so zdravotným postihnutím a taktiež otázku prerokovania výpovede s odborovou organizáciou. Okresný súd sa zaoberal aj otázkou možnosti ďalšieho zamestnávania žalobcu zo strany žalovanej. Ďalej odvolací súd uviedol, že k skutočnostiam uvádzaným žalobcom v odvolaní ohľadne organizačnej zmeny nadbytočnosti a príčinnej súvislosti medzi organizačnou zmenou na strane zamestnávateľa a nadbytočnosťou zamestnanca súd zdôraznil, že žalobca v konaní pred súdom prvého stupňa nenamietal organizačnú zmenu, t.j. racionalizačné opatrenia, o ktorých rozhodlo predstavenstvo spoločnosti 21. júla 2004 so zrušením miesta žalobcu k 1. augustu 2004. Vzhľadom na túto skutočnosť odvolací súd sa námietkou žalobcu ohľadne organizačnej zmeny a s ňou súvisiacej nadbytočnosti a príčinnej súvislosti nezaoberal, keďže ide o dôkaz, ktorý nebol použitý v konaní pred súdom prvého stupňa s poukazom na ustanovenie § 205a O.s.p. O trovách odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p., s tým, že žalovaná ako úspešná účastníčka konania si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila.

Proti tomuto rozsudku podal generálny prokurátor Slovenskej republiky na základe podnetu žalobcu mimoriadne dovolanie (§ 243e ods. 1 v spojení s § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Generálny prokurátor Slovenskej republiky v odôvodnení svojho mimoriadneho dovolania uviedol, že v čase doručenia výpovede zamestnancovi so zdravotným postihnutím síce mala žalovaná predchádzajúci súhlas orgánu verejnej moci so skončením pracovného pomeru, ale tento bol nezákonný, preto došlo k jeho zrušeniu. Do rozhodnutia súdu prvého stupňa o žalobe zamestnanca na určenie neplatnosti výpovede nebol daný súhlas so skončením pracovného pomeru výpoveďou (absentovalo právoplatné rozhodnutie vecne príslušného orgánu verejnej moci). Ďalej generálny prokurátor uviedol, že súhlas s výpoveďou danou zamestnávateľom zamestnancovi so zdravotným postihnutím musí byť predchádzajúci, t.j. musí predchádzať samotnej výpovedi, čo v konkrétnom prípade splnené nie je (ani nebude), preto je výpoveď z 8. augusta 2007 neplatná. Podľa názoru generálneho prokurátora ak aj orgán verejnej moci rozhodne kladne v prospech žalovanej a dá jej opätovne súhlas k výpovedi zamestnanca so zdravotným postihnutím, tento súhlas už výpovedi predchádzať nebude, čo je však zákonnou požiadavkou pre jej platnosť (ustanovenie § 66 Zákonníka práce).

Žalovaná navrhla mimoriadne dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 3 O.s.p.), po zistení, že mimoriadne dovolanie podal generálny prokurátor Slovenskej republiky na základe podnetu účastníka konania (§ 243g O.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné.

Podľa ustanovenia § 243e ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak generálny prokurátor na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon (§ 243f O.s.p.), a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie.

Citované ustanovenie zákona generálnemu prokurátorovi priznáva procesné oprávnenie podať mimoriadne dovolanie vtedy, ak sú splnené okrem procesných podmienok aj v ňom stanovené procesné predpoklady na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku.

Generálny prokurátor môže teda podať mimoriadne dovolanie

- na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu,
- na základe zistenia, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon,
- ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo

štátu,

- ak túto ochranu nemožno dosiahnuť inými právnymi prostriedkami.

Tieto predpoklady musia byť splnené kumulatívne (pozri dikciu ustanovenia § 243e ods. 1 in fine O.s.p.). To znamená, že ak uvedené zákonné predpoklady ako celok splnené nie sú, t.j. stačí, ak niektorý z nich chýba (okrem výnimky vyplývajúcej z ustanovenia § 243e ods. 4 O.s.p., že v prípadoch uvedených v § 35 ods. 1 a 2 O.s.p. má generálny prokurátor oprávnenie podať mimoriadne dovolanie aj bez podnetu), je treba mať za to, že generálny prokurátor nie je oprávnený podať tento mimoriadny opravný prostriedok; ak ho napriek tomu podá, dovolací súd ho musí odmietnuť.

Jedným z uvedených procesných predpokladov na podanie mimoriadneho dovolania je, že tento opravný prostriedok smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu súdu. Ak tento zákonom požadovaný stav (predpoklad) splnený nie je, nemožno mimoriadnemu dovolaniu vyhovieť (resp. vecne sa ním zaoberať) pre nedostatok jeho procesnej dôvodnosti; mimoriadne dovolanie za takejto situácie prípustné nie je (porovnaj k tomu aj poznámku uvedenú k uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 22/2007 publikovanému v časopise Zo súdnej praxe pod č. 4/2009, poznámku uvedenú k rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. M Cdo 170/2002 publikovanému v časopise Zo súdnej praxe pod č. 33/2004, ďalej dôvody v stanovisku občianskoprávného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré je uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 36/2008, a taktiež napr. uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 M Cdo 20/2008, 4 M Cdo 18/2010 a 4 M Cdo 20/2011).

Keďže Občiansky súdny poriadok mimoriadne dovolanie umožňuje podať len proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, dovolací súd sa zaoberal splnením tejto požiadavky zákona.

Rozsudok, ktorý sa doručuje účastníkom konania, prípadne ich zástupcom do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.) je právoplatný márnym uplynutím lehoty na podanie odvolania a v prípade, že odvolanie nie je prípustné, dorúčením rozsudku do vlastných rúk. Riadne doručenie rozsudku účastníkovi konania, prípadne jeho zástupcovi je základnou podmienkou pre to, aby mohlo nadobudnúť právoplatnosť.

Ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi (§ 49 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

Zo súdneho spisu vedeného vo veci Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že nedošlo k riadnemu doručeniu napadnutého rozsudku krajského súdu splnomocnenému zástupcovi žalobcu. Súd doručil napadnutý rozsudok (ako to vyplýva z dokladu o doručovaní) žalobcovi 6. septembra 2011 napriek skutočnosti, že žalobca splnomocnil (plnomocenstvom z 19. mája 2010, ktoré sa vzťahuje aj na odvolacie konanie) na svoje zastupovanie v predmetnom konaní Q., bývajúceho v G.. Ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, je súd povinný doručovať písomnosti len tomuto zástupcovi. Doručenie rozhodnutia iba účastníkovi, hoci má zástupcu, je neúčinné. V takomto prípade nezačnú plynúť ani lehoty na podanie opravného prostriedku. Z uvedeného vyplýva, že mimoriadnym dovolaním napadnuté rozhodnutie do dnešného dňa nenadobudlo právoplatnosť, keďže nebolo riadne doručené.

Keďže existencia právoplatného rozhodnutia je jednou z požiadaviek pre prípustnosť mimoriadneho dovolania (§ 243e ods. 1 O.s.p.), dovolací súd je nielen oprávnený, ale dokonca povinný skúmať, či boli splnené všetky jej podmienky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie nie je prípustné z dôvodu, že napadnuté uznesenie dosiaľ nenadobudlo právoplatnosť, a preto ho odmietol (§ 243i ods. 2 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.